

handling, Udvalgsbehandling og formodentlig Rigsdagen overhovedet ret overflødige Ting; der er andre Veje, som er langt kortere og hurtigere at gaa, naar man ikke vil udsætte sig for den Besværighed.

En Ting, som kunde synes at stride mod det Forsæt, som den ærede Ordfører der gjorde til sit, er den Fremstilling, han selv gav i Slutningen af sit sidste Foredrag, og den Udvikling af en Række Punkter, man indenfor Flertallet havde vedtaget at fremsætte overfor Ministeren og anmode om Ministerens Tilslutning til. Jeg kan kun bekræfte, hvad det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde, at vi slet ikke har hørt nogen Forhandling herom i Finansudvalget, og kan ikke tro andet, end at den er foretaget separat indenfor det ærede Flertal. Men da har det ærede Flertal paa en ganske ejendommelig Maade konstitueret sig som Skoleundervisningsudvalg, og hvis det skulde blive Tilfældet i Finansudvalget, at man i alle Sager paa den Maade delte sig i mere eller mindre interesserede „Tal“, vilde det ganske vist blive en overordentlig rig Virksomhed at være Finansudvalgsmedlem, men vistnok mere, end Medlemmerne kunde overkomme, og Resultatet vilde vistnok i Længden ikke blive, at Finanslovforslagets Behandling blev kortere. Jeg kan ikke tro andet, end at det maa ligge ganske udenfor Hensigten med Finansudvalget i den Grad detailleret at stille sig paa en aldeles bestemt Maade i et Undervisningsspørgsmaal og at gøre denne Stillings Godkendelse til Betingelse for sin Tilslutning til en Sag. Jeg maa altsaa anbefale at stemme imod, at Bevillingen paa de 16,000 Kr. gives paa Finansloven, og anbefale, at den tages ud af Finanslovforslaget og gøres til Genstand for et særligt Lovforslag.

Medens jeg i denne Sag kan stille mig ved Siden af det ærede Medlem fra Ringkøbing, kan jeg det ikke med Hensyn til den anden Sag, som det samme ærede Medlem nævned, nemlig Bevillingen paa i alt 13,100 Kr. til Fiskerhøjskolen paa Snoghøj, som er foreslaaet ved et Ændringsforslag udenfor Udvalgets Liste. Vel maa jeg erkende, at ogsaa for dette Punkts Vedkommende er det meste af den Kritik, det ærede Medlem fremsatte med Hensyn til Skolen og Forslagets sene Fremkomst, de forholdsvis store Beløb o. s. v., berettiget, men jeg finder dog, hvad der for mig er Hovedsagen, at Fiskerierhvervet her i Landet, bortset fra Laanene, ikke nyder en saa overdreven stor Støtte, at der skulde være Grund til at fratage det

det forholdsvis beskedne Beløb, her er Tale om, og hvorved man har til Hensigt at støtte et Forsøg paa at se Tiden an, om denne Skole dog ikke skulde blive i Stand til at gaa bedre end nu. Det er ganske vist ikke nogen stor Del af Befolkningen, der driver Fiskeri — vel kun nogle og tredive Tusinde —, ikke udøver det, men lever af det med Familie og det hele —, men vi ønsker alle sammen dette Erhverv fremmet og yderligere udviklet. Det er vistnok et Erhverv, om hvis Udøvere det kan siges, at de er særlig praktiske, dygtige og ihærdige, men alligevel meget godt kan tiltrænge den Højnelse, som Tilegnelse af flere Kundskaber kan give. Jeg vil derfor finde det rigtigt af Staten at ofre dette relativt ringe Beløb for at gøre endnu et Forsøg med Fiskerhøjskolen paa Snoghøj. Hvad jeg lægger særlig Vægt paa ved denne Bevilling, er, at den er anbefalet ret kraftigt af Dansk Fiskeriforening. Jeg finder, man bør tage Hensyn til, at Erhvervets Centralorganisation tillægger den en saa stor Betydning, og det vil i alt Fald være en Grund til at anbefale at stemme for Bevillingen, uagtet Forslaget er fremkommet saa sent, at det findes paa et særligt Blad udenfor Ændringsforslagslisten.

Gunnar Fog-Petersen: Det Standpunkt, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har gjort sig til Talsmand for i Dag, er, saa vidt jeg kan se, et helt nyt Standpunkt. Det er et helt nyt Princip, det ærede Medlem og hans Parti vil indføre paa Omraader af den Art, her er Tale om. Saa vidt jeg har kunnet se, har man nemlig aldrig tidligere i lignende Tilfælde fulgt den Praksis, som det ærede Medlem gør sig til Talsmand for, men har altid fulgt den Praksis, som Landbrugsministeren har foreslaaet at følge. Ved Ændringen i Landbohøjskolens Undervisning i 1887, 88 og 89, da der ansattes nye Lærere, skete dette ved Bevilling paa Finansloven, ikke ved særlig Lov, og det skete med Billigelse fra alle Partiers Side, f. Eks. fra Holstein-Ledreborg og fra det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), og saa vidt jeg har kunnet se, havde det ærede Medlem fra Ringkøbing, der ogsaa den Gang var Medlem af Tinget, intet at indvende mod den Fremgangsmaade, der da blev fulgt. Tilsvarende Ændringer i Undervisningen ved andre Anstalter er, saa vidt mig bekendt, heller ikke foretagne ved særlig Lov, men ganske simpelt derved, at disse Anstalters Ledere foran-